

PŘÍBĚH

MINULE JSTE DOČETLI K MÍSTU, KDE PAN PARNÍČEK A PÁN S DEŠTNÍKEM STÍHAJÍ KOCOURA...

LVI A PLACHETNICE pokračování

Kocour přes plot, ti dva zrovna tak. Kocour vyšplhá na strom, Parníček natáhl ruku, ohnul ten strom k zemi a už drží kocoura za hřbet.

Donesli ho zpátky, posadili do truhličky, zaklapli víko, funí a oddychují.

„Fuj, kolena mě bolí jako čert!“ povídá člověk s deštníkem. „A ten kašel. Kch, kch, kch! Co asi ten kocour vevnitř? Pojd'te, mrkneme se.“

Odklopili víko a v truhličce místo kocoura... opička! Poskočí si, hups! z truhličky a pryč. Oni za ní. Opice šupsne pod lavičku, ti dva taky. Opička na houpačku, oni zrovna tak. Opička šup! pod kolotoč a je ta tam. Parníček nadzdvihl kolotoč, vytáhl opičku, odnesl ji zpátky, posadil do truhličky a zaklapl víko.

„Uf,“ povídá člověk s parapletem. „Kde se tu vzala ta opice? Byl tam přece kocour. Koukneme se radši ještě jednou.“

Otevřel víko a v truhličce... žehlička! Pěkná, elektrická, dokonce i se šňůrou.

„To je pane žehlička!“ povídá Parníček. „Ted' budu mít svoje námořnické kalhoty vyžehlené natošup. Vezmu si ji domů. Počkejte tu na mě. Jak se vlastně jmenujete?“

„Stěpan Petrovič Botičkin. Ale kamarádi mi říkají Flok. Proč, já nevím.“

„Jakápak záhada. Jste jako špejle, tak proto Flok.“

Parníček vzal truhličku do podpaží a ubíral se domů. A suchozemský námořník Flok zůstal v parku a čekal. Chodí po cestičce sem a tam, a vtom proti němu tři lvi...

pohádka

Určitě si vzpomínáte, že u Parníčka na zdi visel talíř a že na talíři byli vymalováni tři lvi.

Tak ty tři lvi omrzelo viset jen tak na stěně, slezli z talířku a tradá do města. Zašli do Taurického parku, koukají a vidí, že tam stojí člověk v pruhovaném námořnickém tričku a s deštníkem v ruce.

Co ho takhle ulovit? myslí si ti tři lvi. A třeba ho i slupnout. Málo naplat, jsme přece jen šelmy.

A začali se hádat, kdo se na něj vrhne první.

„Jenom ne já,“ povídá jeden. „Já už byl první i doma na talíři, a ted' mě strkáte zas dopředu. Jen pěkně popořádku.“

„Prosím Tebe,“ povídají druzí dva, „jaképak popořádku, když jsi byl na talíři první Ty! Koukej, jaké máš zuby!“

Flok tohleto všechno slyšel a myslí si: No nazdar! Musím těm třem Lvům pěkně rychle zmizet.

Otočil se a pryč! Lvi za ním. Doběhli až daleko do luk, město zůstalo kdovíjak vzadu. Flok kouká a vidí, že rovnou u cesty stojí stan, celý z celtoviny, čtyřrohý, od každého rohu šňůra. A tak honem do stanu.

Přiběhli lvi, větří, čenichají. Kam se jim poděla kořist? Překousali šňůry, celtovinu roztrhali na kousíčky, Flok vyskočil ze stanu a běží dál.

Doběhl až do zatáčky, kouká a vidí, že tam stojí osamocená věž, na věži plechová korouhvička. A tak rychle do věže. Ale lvi hned hurá do práce a rozbourali tu věž do poslední cihly. Plechovou korouhvičku zahrabali.

Flok vyskočil z věže a běží dál. Kouká a vidí, že uprostřed cesty stojí dveře. Stěny nikde, po domě ani památky, jen ty dveře.

a jak to bylo dál si přečtete příště

285

SIHÁČEK

březen 2017

Jak to zvládáme CO SE STALO

15. 2. — začalo období, kdy v noci mrzlo, ale den se teplota blížila k deseti stupňům.

Udusaný sníh na zahradě ještě zůstává, tak jsme dnes zůstali hned venku.

Začali jsme dalším úkolem z Korzárů, byly to — zásoby. Nosili jsme zásoby z místa na místo, snažili se být co nejrychlejší a co nejvýkonnější. V druhé části jsme se pak snažili dostat co nejvíce zásob ke své lodi.

Potom jsme se přesunuli do klubovny a pustili se do putování na moři. Někteří se přesouvali, jiní opravili loď, další se zas pohnuli poprvé. Tentokrát bylo „střídavě oblačno“ kladné i záporné události byly v rovnováze.

Dále jsme se věnovali morseovce. Ujasnili jsme si, že je to abeceda, jen se tak nějak speciálně zapisuje, to aby se dala snadno vysílat. V hlavní roli byly pomocné slova, která nám mají pomoci dlouhých a krátkých slabik pomoci v odhalení, jak písmeno z teček a čárek vypadá.

Na závěr jsme si rozdali »nové číslo« oddílového časopisu, pověděli si o novinách v plánech, co nás čekají a o sobotním turnaji.

Před koncem jsme si ještě zahráli dvě kola hry s mincí...

15. 2. — pokračovalo oteplování, sníh už téměř zmizel, po několika vydatných deštích byla zahrada silně podmáčená. Schůzku jsme proto strávili v klubovně.

Opět jsme nezačali bojem na moři, ale dalším úkolem z Korzárů. Při soubojích lodí jsou pro korzáry důležité skoky. Tak jsme si dnes vyzkoušeli, jak na tom kdo je. Abychom měli lepší porovnání, změřili jsme se a zvážili, a výsledky budeme přepočítávat na centimetry vzrůstu a kilogramy váhy... Jak to dopadlo si můžete prohlédnout v části věnovaném dlouhodobé hře.

V dalším čase jsme se věnovali šifrámu, dnes to byly — Velký polský klíč a zlomky. Nakonec se většina propracovala ke správnému znění. Všichni pochopili podstatu šifer a příště budou jistě luštit rychleji.

Následovala další bitva na moři. Někteří opravovali, jiní stříleli, ale úspěchy byly tentokrát spíše výjimkou. Na závěr jsme si zahráli »Čokoládu« — hru silných emocí. Rozhodující je — MÍT ŠTĚSTÍ!

Před koncem jsme si pověděli o změnách v plánu akcí, které nás brzy čekají, a každý dostal obálku, která obsahovala upravený plán akcí, návratku na Uctíváče ginga s dopisem k tématice a návratku pro Jarní sraz Sihasapy.

WEB: www.volny.cz/sihasapa
vyslo: 1. 3. 2017

Ilustrace: Testérka fotky: Canon S120
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael, Svjatek

